

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/164/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713217795
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5713217795.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Ladislava Mejstříka, v spore žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom R. X, P. O. E. XXX, E., proti žalovanému B. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom G., G. XXXX/XX, zastúpenému JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom v E., Z. XX, o zaplatenie 18 206,27 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 7C/180/2014-199 zo dňa 3. októbra 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trov konania v celom rozsahu.

2) Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky zo strany právneho predchodcu žalobcu je v súlade s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. V tejto časti sa stotožnil s tvrdením právneho zástupcu žalobcu, ktorý vo svojom vyjadrení poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn.4Obo 210/01 z 11.06.2013, kde je uvedené, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Je tu daná aktívna legitimácia na strane žalobcu. Ďalej sa zaoberal v tomto konaní v intenciách zrušujúceho rozhodnutia krajského súdu otázkou premlčania danej veci. Pri rozhodovaní vychádzal z kompletného podrobného položkovitého výpisu obratov na úverovej zmluve, z ktorej vychádzal vo svojej výpovedi aj právny zástupca žalovaného. Mal jednoznačne preukázané, že po prvýkrát sa žalovaný dostal do omeškania dňa 02.02.2010, avšak ako je už uvedené, žalobca podal návrh na súd až 21.11.2013, t. j. po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, ako je uvedené v ust. § 101 O.z.. Vzhľadom na vyššie uvedené preto po vykonaní dokazovania, vyhodnotení každého dôkazu osobitne ako aj v ich vzájomných súvislostiach rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, teda návrh žalobcu ako premlčaný zamietol. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 CSP.

3) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a navrhol rozhodnutie zmeniť a vyhovieť jeho návrhu. Mal za to, že skutkové zistenia súdu prvej inštancie ohľadne dňa rozhodujúceho pre plynutie premlčacej doby sú nesprávne. Premlčacia doba pre zaplatenie celej sumy začala plynúť dňa 13.03. 2013 a žalovaná pohľadávka tak bola na súde uplatnená v rámci plynutia premlčacej doby.

4) K podanému odvolaniu sa vyjadril žalovaný, poukázal na prax odvolacích súdov a skutočnosť, že nebolo dodržané ust. § 92 ods. 9 zákona o bankách. Navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

5) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a na nariadenom pojednávaní dňa 26.10.2017 (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6) Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa v danom prípade nestotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nariadil vo veci pojednávanie, na ktorom zopakoval dokazovanie (ust. § 385 ods. 1 CSP) a dospel k iným skutkovým a právnym záverom ako súd prvej inštancie, hoci takisto dospel k záveru o tom, že žalobcovi uplatnený nárok nepatrí, čím vlastne v konečnom dôsledku napadnuté rozhodnutie potvrdil, urobil tak z iných dôvodov ako súd prvej inštancie.

7) V danom prípade odvolací súd nemal preukázané, že by právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu dlžnej čiastky. Ide o podmienku, aby mohla byť pohľadávka banky riadne postúpená. Ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. hovorí, že ak bola doručená písomná výzva banky na úhradu dlžnej sumy, napriek ktorej však za obdobie dlhšie ako 90 kalendárnych dní túto dlžnú sumu dlžník neuhradí, môže banka pohľadávku postúpiť inej osobe, ktorá nie je bankou aj bez jeho súhlasu. Veta druhá hovorí o tom, že banka takéto právo nemôže uplatniť, ak by jej klient pred postúpením uhradil omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva. Banka však aj v prípade, že klient uhradí omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, môže pohľadávku postúpiť v prípade, ak súčet všetkých omeškaní so splnením, čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke, alebo pobočke zahraničnej banky, presiahol jeden rok. Inými slovami povedané, banka musí najskôr klienta vyzvať na úhradu peňažného záväzku, s ktorým je v omeškaní, ak po tejto výzve dlhšie ako 90 kalendárnych dní klient neuhradí peňažný záväzok môže banka postúpiť pohľadávku aj na tretiu osobu, ktorá nie je bankou. V prípade, ak by aj po uplynutí 90 dní klient svoj peňažný záväzok, s ktorým je v omeškaní, uhradil, takto banka postupovať nemôže, ak však po uplynutí 90 dní klient svoj omeškaný peňažný záväzok uhradí, ale ide o peňažný záväzok, s ktorým je v omeškaní dlhšie ako 1 rok, môže banka aj napriek tejto úhrade pohľadávku postúpiť. Vo všetkých prípadoch však platí, že musí tomuto predchádzať písomná výzva na úhradu.

8) V prejednávanej veci nebolo preukázané, že by takéto výzva bola zo strany právneho predchodcu žalobcu Slovenskej sporiteľne, a.s. riadne žalovanému doručená. Odvolací súd, na rozdiel od súdu prvej inštancie, teda dospel k záveru, že pre nenaplnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 citovaného zákona o bankách nebolo možné platne postúpiť predmetnú pohľadávku na žalobcu, a teda tento nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby.

9) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko odvolateľ nemal úspech v odvolacom konaní, úspech mal žalovaný, má nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

10) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).